

KRITIEK KORT EEN MINGUS-TRIBUUT VAN WERELDKLASSE

AMSTERDAM Overrompelen kan hij je, door je ziel snijden, opgeilen, achtervolgen, troosten. Charles Mingus is al dertig jaar dood, maar als je zijn composities hoort, is het of hij je bij de arm pakt om dingen te vertellen over het hier en nu. Mits die stukken goed gespeeld worden, natuurlijk. Dat gebeurt niet vaak. Maar afgelopen zaterdag werd de Amerikaanse jazzbassist en bandleider in het Amsterdamse Muziekgebouw geëerd met een concert van wereldklasse.

Het uit tientallen strijkers en bla-

zers bestaande Metropole Orkest, drie topjazzsolisten uit New York en gastdirigent John Clayton brachten een ode aan Mingus. Weduwe Sue verzorgde inleidingen. Haar relaxte en grappige praatjes waren tekenend voor de sfeer. Soms kan het Metropole wat ongemotiveerd klinken, maar hier was het op zijn best.

Dat kan ook bijna niet anders, zo uitnodigend is de muziek van Mingus. Iedere muzikant leek zich persoonlijk aangesproken te voelen. De inspirerende gentleman-dirigent

Het aardse en ruige karakter van de muziek kwam fenomenaal over

John Clayton had het orkest merkbaar in zijn zak zitten. Hij en onder anderen Tom Trapp en Ilja Reingoud hadden stukken gearrangeerd van drie platen van Mingus uit 1959: *Blues and Roots*, *Mingus Dynasty* en *Ah Um*. Het aardse en ruige karakter van de muziek kwam fenomenaal over, net als de tedere kant.

Baritonsaxofonist Ronnie Cuber, trompettist Randy Brecker en trombonist Conrad Herwig kregen volop de ruimte om die van hen te laten spreken. Vooral Cuber blonk uit in

solo's. En dan kwam af en toe Metropole-trombonist Bart van Lier nog om de hoek zetten. Elke noot raak, vol vuur. Deze veteraan is een van de grote helden van de Nederlandse jazz. Mingus en Van Lier lieten elkaar schitteren.

Koen Schouten

★★★★★

Metropole Orkest olv. John Clayton met Ronnie Cuber, Randy Brecker, Conrad Herwig: Charles Mingus Tribute. 25 april, Muziekgebouw Aan 't IJ, Amsterdam.